

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 11 augusti 1995 *

I mål C-448/93 P,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av John Forman, juridisk rådgivare, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, vid rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 16 september 1993 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) i mål T-60/92 (Rec. s. II-911), Muireann Noonan mot kommissionen, i vilket det förs talan om att domen skall ogiltigförklaras,

i vilket den andra parten är

Muireann Noonan, företrädd av James O'Reilly SC, med delgivningsadress i Luxemburg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av J.C. Moitinho de Almeida (referent), tillförordnad avdelningsordförande samt D.A.O. Edward och J.-P. Puissochet, domare,

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 17 januari 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom ansökan som ingavs till domstolens kansli den 19 november 1993 överklagade Europeiska gemenskapernas kommission, med stöd av artikel 49 i stadgan för Europeiska gemenskapens domstol och motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan och Euratomstadgan, förstainstansrättens dom av den 16 september 1993, Muireann Noonan mot kommissionen (T-60/92, Rec. s. II-911), där denna har ansett Muireann Noonans talan om ogiltigförklaring av det beslut som hon delgavs den 9 juni 1992, enligt vilken hennes ansökan till det allmänna uttagningsprovet COM/C/741 som anordnats av kommissionen i syfte att upprätta en reservlista för engelskspråkiga maskinskriverskor på nivå C5/C4 (EGT nr C 333 A, 1991, s. 11) hade avvisats, kunde upptas till prövning.

2 I enlighet med den överklagade domen är omständigheterna i målet följande:

”1. Muireann Noonan, tillfälligt anställd tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, har ingett ansökan till det allmänna uttagningsprovet COM/C/741, som har anordnats av kommissionen i syfte att upprätta en reservlista för engelskspråkiga maskinskriverskor på nivå C5/C4 (EGT nr C 333 A, 1991, s. 11, bilaga A i inlagan).

2. I skrivelse av den 9 juni 1992 (bilaga C i ansökan) har Muireann Noonan informrats om uttagningskommitténs beslut att med tillämpning av punkt II (behörighetskrav för deltagande i uttagningsprov), B (särskilda krav), 2 (utbildning eller examensbevis) avvisa hennes ansökan med motiveringen att hon slutfört en universitetsutbildning och erhållit en Honours Degree i fransk och italiensk litteraturvetenskap vid University college i Dublin.

3. De ovan nämnda föreskrifterna i meddelandet om uttagningsprov har följande lydelse:

'Följande sökande äger inte rätt att delta i uttagningsprovet (vilket kan få uteslutning från uttagningsprovet eller/och senare disciplinära åtgärder i enlighet med tjänsteföreskrifterna till följd):

i) de som innehar ett examensbevis som ger behörighet att delta i uttagningsprov på nivå A eller LA (se den bifogade tabellen i guiden);

ii) sökande som läser sista året på den utbildning som anges under i).'

Vad beträffar de examensbevis som har utfärdats på Irland uppställer den ovan nämnda tabellen, som utgör bilaga till 'guide för sökande till kommissionens interinstitutionella eller ett allmänna uttagningsprov' (nedan kallad 'guiden'), som även publicerats före det aktuella meddelandet om uttagningsprov i EGT nr C 333 A, 1991, en universitetsexamen som krav för att få delta i uttagningsprov på nivå A eller LA."

3 Det är under dessa omständigheter som Muireann Noonan, genom ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli de 21 augusti 1992, väckt en talan om ogiltighetsförklaring av uttagningskommitténs beslut att avvisa hennes ansökan som delgavs henne i den ovan nämnda skrivelsen av den 9 juni 1992.

4 Kommissionen har den 23 september 1992 invänt att talan inte kan upptas till prövning och till stöd för sitt påstående anført att en tjänsteman som grund för sin talerätt mot ett beslut av en uttagningskommitté, inte kan åberopa felaktigheter i meddelandet om uttagningsprov när han inte inom föreskriven tid har bestritt dessa föreskrifter i sig, som han anser går honom emot.

5 Genom den överklagade domen har förstainstansrätten ogillat invändningen och ansett att samtliga grunder i talan kan upptas till prövning.

6 Förstainstansrätten har ansett (punkt 21) att om Muireann Noonan hade rätt att inom den föreskrivna tiden direkt föra talan mot meddelandet om uttagningsprov, behöver hon inte för den skull vara berövad denna rätt inom ramen för det individuella beslutet att inte låta henne delta i uttagningen med motiveringen att hon inte i rätt tid fört talan mot meddelandet om uttagningsprov.

7 Vidare har förstainstansrätten ansett (punkt 23) att en sökande i ett uttagningsprov inte kan fråntas rättigheten att bestrida samtliga omständigheter, inklusive de som angetts i meddelandet om uttagningsprov, vid bedömningen av om det individuella beslut som fattats för hans del med tillämpning av de villkor som angetts i meddelandet är riktigt, eftersom endast detta tillämpningsbeslut konkretiserar hans juridiska situation och ger honom en möjlighet att med säkerhet få insikt i hur och i vilken omfattning hans egna intressen berörs. Enligt förstainstansrätten tillämpas denna princip i samma omfattning när, som i förevarande fall, villkoren för antagning som anges i meddelandet inte ger uttagningskommittén något som helst utrymme för skön och inte medför något tolkningsproblem vid tillämpningen på omständigheterna i det förevarande fallet.

8 Vidare har förstainstansrätten konstaterat (punkterna 24, 25 och 26) att denna lösning härrör från domstolens rättspraxis enligt vilken de grunder som hänför sig till felaktigheterna i ett meddelande om uttagningsprov — vilka inte bestritts i tid — kan upptas till prövning när de har samband med motiveringen till det bestridda tillämpningsbeslutet. I detta hänseende har förstainstansrätten i synnerhet hänvisat

till domstolens domar av den 11 mars 1986, Adams m. fl. mot kommissionen (294/84, Rec. s. 977), av den 8 mars 1988, Sergio m. fl. mot kommissionen (64/86, 71/86, 72/86, 73/86 och 78/86, Rec. s. 1399), och av den 6 juli 1988, Simonella mot kommissionen (164/87, Rec. s. 3807) samt förstainstansrättens dom av den 9 oktober 1992, De Persio mot kommissionen (T-50/91, Rec. s. II-2365).

- 9 Vidare har förstainstansrätten observerat (punkt 27) att denna rättspraxis överensstämmer med den lösning som domstolen kommit fram till i domen av den 7 april 1965, Alfieri mot parlamentet (35/64, Rec. s. 337, tredje att-satsen) som är äldre än den ovan nämnda domen Adams m. fl. mot kommissionen. I domen Alfieri mot parlamentet ansåg domstolen att "med anledning av det nära samband som föreligger mellan de olika delarna i ansökningsförfarandet måste det tillåtas att, när talan förs mot rättsakter i ett senare skede av ett sådant förfarande, kan sökanden åberopa felaktigheter i tidigare rättsakter i förfarandet som har nära samband med dem". Enligt förstainstansrätten framgår det av domen Adams m. fl. mot kommissionen, tolkad mot bakgrund av domstolens senare ovan nämnda rättsfall, att det utslutande är när det inte finns något nära samband mellan själva motiveringen i det bestridda beslutet och den åberopade grunden i fråga som den senare inte kan upptas till prövning, detta på grund av tvingande regler om talefrister som det inte går att bortse ifrån i detta fall utan att man bryter mot rättssäkerheten.
- 10 Slutligen har förstainstansrätten ansett (punkt 28) att det strider mot rättssäkerheten och den berörda sökandens rättsskydd att frågan om huruvida sådana grunder kan upptas till prövning skall bero på en tvetydighet eller en osäkerhet som antingen beror på villkoren i meddelandet eller hur de skall tillämpas med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall.
- 11 Inom ramen för detta överklagande har kommissionen åberopat tre grunder.
- 12 I första hand framgår det av domstolens rättspraxis efter den ovannämnda domen Adams m. fl. mot kommissionen att sökande som inte i rätt tid har fört talan mot ett meddelande om uttagningsprov, ändå kan åberopa felaktigheter under uttagningsförfarandet även om dessa felaktigheter har sitt ursprung i texten till

meddelandet om uttagningsprov (den ovannämnda domen Sergio m. fl. mot kommissionen). Denna rättspraxis kan däremot inte anses omfatta de fall där villkoren för att få delta i uttagningsprovet som anges i det bestridda meddelandet om uttagningsprov — i förevarande fall den föreskrift som anger att sökande med examensbevis som ger behörighet att delta i uttagningsprov på nivå A eller LA inte får delta i uttagningsprovet — är klara och tydliga och uttagningskommittén vid sin tillämpning inte har något utrymme för skön.

13 I andra hand har kommissionen gjort gällande att om sökanden ända fram till slutfasen i uttagningen har möjlighet att åberopa felaktigheter i villkoren i meddelandet om uttagningsprov som är tydliga och entydiga, strider detta mot rättssäkerheten och principen om god förvaltning, vilka domstolen hänvisade till i den ovannämnda domen Adams m. fl. mot kommissionen. Där ansåg domstolen att sökandena i rätt tid skulle ha fört talan mot villkoren i meddelandet om uttagningsprov som enligt dem gick dem emot.

14 I tredje hand har kommissionen gjort gällande att föreskriften i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i europeiska gemenskaperna (nedan kallad "tjänsteföreskrifterna") vilken föreskriver att talan skall föras inom tre månader, försvagas om domstolens rättspraxis skall tolkas på det sätt som förstainstansrätten ansett.

15 Det kan konstateras att alla dessa tre grunder hänför sig till att den bestridda domen strider mot artikel 91 i tjänsteföreskrifterna och därför i själva verket utgör den enda grunden för överklagandet.

16 Denna grund kan inte godtas.

17 Enligt domstolens rättspraxis kan sökanden, när talan förs mot senare rättsakter inom ramen för ett uttagningsförfarande, åberopa felaktigheter i tidigare rättsakter

som har nära samband med dem (se bl. a. dom av den 31 mars 1965, Ley mot kommissionen, 12/64 och 29/64, Rec. s. 143, och den ovannämnda domen Sergio m. fl., punkt 15). Enligt domstolen finns inget krav vid ett sådant förfarande på att de berörda skall föra talan vid varje tillfälle förfarandet utmynnar i rättsakter som kan gå dem emot (se bl. a. den ovannämnda domen Ley mot kommissionen).

- 18 Kommissionens påstående att denna rättspraxis inte är tillämplig i ett fall som det förevarande, med hänvisning till rättssäkerheten och principen om god förvaltning, kan inte godtas.

- 19 Den rättspraxis som har redovisats ovan har uppkommit med anledning av uttagningsförfarandets speciella natur, vilken är en komplicerad administrativ process som består av en följd av beslut med nära samband. Detta gäller i full utsträckning även när som i förevarande fall det tvistiga villkoret i meddelandet om uttagningsprovet är klart och tydligt. Sålunda saknas anledning att göra någon skillnad beroende på hur klart och tydligt meddelandet om uttagningsprov är utformat.

- 20 På grund av det ovan anförda skall överklagandet ogillas.

Rättegångskostnader

- 21 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen är den tappande parten i sitt överklagande skall den således förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) **Överklagandet ogillas.**

- 2) **Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Moitinho de Almeida

Edward

Puissochet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 augusti 1995.

R. Grass

J.C. Moitinho de Almeida

Justitiesekreterare

Tillförordnad ordförande femte avdelningen